

Številka: 018-010/2024-4

Datum: 6. 3. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s spremembami; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana, kot predsednika senata ter Marka Medveda in mag. Zlate Jerman, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Ureditev kraka A na priključku Logatec, zamenjava JVO in VO na odseku Logatec-Unec, zamenjava kažipotne signalizacije na priključkih Logatec in Unec ter počivališčih Lom in Ravbarkomanda*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja CVP, gradbeništvo in storitve, d. o. o., Cesta v Mestni log 88A, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Glušič, o. p., d. o. o., Pipanova pot 30, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, d. d., Ulica XIV. divizije 4, Celje (v nadaljevanju: naročnik), dne 6. 3. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta št. 313/2023-SPZJN-000097/2023 »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 12. 1. 2024.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 31.661,20 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o naročilu, ki ga oddaja po postopku oddaje naročila male vrednosti, na Portalu javnih naročil objavil dne 3. 8. 2023, pod številko objave JN005094/2023-W01.

Dne 12. 1. 2024 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 12. 1. 2024, s katerim je javno naročilo oddal ponudniku Mapri Proasfalt, gradbeništvo in vzdrževanje, d. o. o., Cesta dveh cesarjev 172, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ponudbo vlagatelja pa je zavrnil kot nedopustno, z obrazložitvijo, da vlagatelj ni predložil garancije za resnost ponudbe, ki bi bila v celoti skladna z vzorcem garancije iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila).

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo z dne 19. 1. 2024, v katerem predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi in izpodbijana odločitev razveljavi; zahteva tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo). Zatrjuje, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je njegovo ponudbo zavrnil zaradi formalistične ugotovitve o manjkajočem stavku v predloženi garanciji za resnost ponudbe in da pri sprejemu izpodbijane odločitve ni ravnal transparentno. V zahtevku za revizijo vlagatelj navaja, da je v ponudbi predložil garancijo za resnost ponudbe, ki jo je izdala Zavarovalnica Sava, d. d. (v nadaljevanju tudi: garant), v zvezi s katero naročnik v izpodbijani odločitvi ugotavlja, da v delu *Oblika predložitve* ni v celoti skladna z vzorcem garancije za resnost ponudbe iz poglavja 5 *Ponudba* v dokumentu *Navodila ponudniku za izdelavo ponudbe* (v nadaljevanju: Poglavje 5), saj ne vsebuje pristavka »Banka prejemnica SWIFTa je pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu.«. Vlagatelj zatrjuje, da naročnik kot edini razlog za domnevno neustreznost zavarovanja izpostavlja formalistično ugotovitev o manjkajočem stavku, ni pa presojal namena in pomena ter izpolnjevanja vsebinskih zahtev glede predložitve zavarovanja za resnost ponudbe. Posledično tudi izpodbijana odločitev ne vsebuje nobene ugotovitve naročnika o tem, da predloženo zavarovanje npr. ne bi bilo unovčljivo ali da se zaradi manjkajočega stavka zavarovanje po SWIFT sistemu ne bi moglo unovčiti ali da se ne bi dalo unovčiti pri banki ali da banka ni pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu. Vlagatelj dalje zatrjuje, da je garancija za resnost ponudbe, ki jo je predložil v ponudbi, po vsebini v celoti ustrezna in skladna z zahtevami naročnika, vsebuje obe zahtevani obliki predložitve in je unovčljiva na vse v njej navedene načine. Manjkajoči pristavek glede pooblastila, danega banki, ki vsebuje zgolj enostransko izjavo garanta, je nepomemben in nima vpliva niti na zmožnost unovčenja predložene garancije za resnost ponudbe oz. na način njene predložitve niti na zmožnost unovčenja garancije preko SWIFT sistema. Vlagatelj navaja, da ni sporno, da je Zavarovalnica Sava, d. d., ki nima svojega lastnega SWIFT naslova, v garanciji za resnost ponudbe navedla SWIFT naslov banke, ki jo je predhodno pooblastila za sprejem avtentificiranega sporočila. Če pooblastilno razmerje obstoji (da je v konkretnem primeru tako, vlagatelj izkazuje s predložitvijo pojasnila Zavarovalnice Sava, d. d. z dne 18. 1. 2024), za unovčenje garancije v celoti zadostuje pravilna in resnična navedba ustreznega SWIFT naslova banke. Slednje je garant v konkretnem primeru tudi ustrezno navedel. Vlagatelj zatrjuje, da že sama navedba SWIFT naslova predstavlja izjavo garanta, da je banka, katere SWIFT se navaja, pooblaščen za sprejem avtentificiranega sporočila, kakor izhaja iz spornega pristavka glede pooblastila, danega banki, in da garant lahko navede SWIFT banke izključno takrat, kadar je banko za sprejem avtentificiranega sporočila predhodno pooblastil. Če pooblastilno razmerje ne bi obstajalo, bi že s samo navedbo SWIFT naslova garant podal lažno izjavo, unovčenje pa ne bi bilo mogoče, do česar pa v konkretnem primeru ni prišlo. Vlagatelj ob navedenem poudarja, da bi sporen pristavek lahko vplival na dodatno pravno varnost naročnika glede unovčenja garancije izključno v primeru, da bi takšno izjavo (tj. izjavo o obstoju pooblastilnega razmerja) podala banka, katere SWIFT se navaja v garanciji, česar pa naročnik v konkretnem primeru ni zahteval. Vlagatelj navaja še vsebino izjave Zavarovalnice Sava, d. d., z dne 18. 1. 2024, in sicer, da ima zavarovalnica, kot garant, sklenjeno pogodbeno razmerje z banko, na podlagi katerega je banka pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu na SWIFT naslov banke iz naslova unovčevanja garancij in posredovanje teh sporočil zavarovalnici in katere SWIFT naslov je zavarovalnica navedla na sporni garanciji; da na podlagi te pogodbe pooblaščen banka dovoljuje Zavarovalnici Sava, d. d., da v besedilih garancije pod rubriko *Oblika predložitve* in *Kraj predložitve* uporabi SWIFT naslov banke; da manjkajoči stavek ne predstavlja izjave banke in na zmožnost unovčenja garancije nima vpliva; da je dejstvo, da je banka pooblaščen za zavarovalnico sprejemati sporočila po SWIFT sistemu, vsebovano že v navedbi SWIFT kode, ki jo je zavarovalnica navedla v predloženi garanciji. Vlagatelj navaja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da za garancijo veljajo Enotna pravila za garancije na poziv (v nadaljevanju: EPGP), pri tem pa je sam pripravil vzorec garancije, ki s temi pravili ni skladen – sporni pristavek namreč v besedilo obrazca garancije iz teh pravil ni vključen. Vlagatelj v zaključku zahtevka za revizijo povzema, da zahtevana izjava

zavarovalnice v zvezi s pooblastilnim razmerjem z banko naročniku ne daje večje zmožnosti unovčenja s strani vlagatelja predložene garancije. Naročnik se o resničnosti navedenega SWIFT naslova lahko prepriča izključno pri banki, nikakor pa ne z izjavo zavarovalnice, ki nima za unovčenje nobene dodane vrednosti. Ker je naročnik predloženo garancijo kot neustrezno opredelil izključno zato, ker ni vsebovala spornega pristavka, ni pa pojasnil, zakaj le-ta po vsebini ni ustrezna, je izpodbijana odločitev neobrazložena, kar je v nasprotju z načelom transparentnosti iz 6. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 in spremembe; v nadaljevanju: ZJN-3), zaključuje vlagatelj.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 29. 1. 2024 izjasnil o revizijskih navedbah vlagatelja in predlaga, da se zahtevek za revizijo zavrne; povrnitve stroškov postopka pravnega varstva ni zahteval (v nadaljevanju: izjasnitev).

Naročnik je z odločitvijo z dne 9. 2. 2024 zahtevek za revizijo zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Naročnik navaja, da se strinja z navedbami izbranega ponudnika, v nadaljevanju pa povzema ugotovitve glede pomanjkljivosti vlagateljeve garancije za resnost ponudbe in izpostavlja določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, skladno s katero mora biti vsebina garancije skladna z vzorcem iz Poglavja 5 (točka 16.2 v povezavi s točko 12.1 Poglavja 1 v dokumentu *Navodila ponudniku za izdelavo ponudbe*) ter določbo, skladno s katero ponudnikom dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni dovoljeno kakorkoli spreminjati in dopolnjevati (točka 18.2 v Poglavju 1 v dokumentu *Navodila ponudniku za izdelavo ponudbe*). Naročnik meni, da bi vlagatelj, če bi dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila bral kot celoto, razumel, da se le-ta med seboj dopolnjuje in si ne nasprotuje. Meni tudi, da je vlagatelj iz nje izločeval in napačno tolmačil posamezne dele dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vse z namenom, da bi opravičil kršenje navodil naročnika v delu predložene garancije za resnost ponudb, čeprav so bila navodila naročnika jasna. Naročnik dalje navaja, da je iz vzorca garancije za resnost ponudbe jasno razvidno, da je kot obliko predložitve zahteval predložitve v papirni obliki s pošto ali v elektronski obliki po SWIFT sistemu na naslov garanta, in da garant, če nima aktivnega SWIFT naslova, navede SWIFT naslov banke, ki jo je predhodno pooblastil za sprejem avtentificiranega sporočila ter navede pristavek glede pooblastila, danega banki. Če bi naročnik želel garancijo unovčiti elektronsko po SWIFT sistemu, bi vse do unovčitve lahko le ugibal, ali bo lahko garancijo za resnost ponudbe dejansko unovčil ali pa bo unovčitev zavrnjena, ker potrebno pooblastilo garanta banki ne obstaja. Odsotnost izjave o obstoju medsebojnih pooblastil bi vplivala na nezmožnost unovčitve garancije za resnost ponudbe, njen smisel pa bi bil izgubljen. Ob sklicevanju na stališča Državne revizijske komisije (kot izhajajo iz odločitev v zadevah npr. 018-183/2015, 018-149/2016, 018-196/2016, 018-062/2017, 018-087/2018) naročnik pojasnjuje namen in vlogo finančnega zavarovanja za resnost ponudbe in zatrjuje, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja tisti element, ki mora biti predložen ob sami oddaji ponudbi, v taki vsebini, kot je zahteval naročnik. Morebitnih napak ni dopustno naknadno odpravljati, ampak le-te predstavljajo podlago za zavrnitev ponudbe. Zatrjuje tudi, da ni sporno, da je vlagatelj predložil zavarovanje za resnost ponudbe, ki ni v celoti skladno z vzorcem garancije za resnost ponudbe, saj ne vsebuje navedbe spornega pristavka glede pooblastila, danega banki. Vlagatelj je, po zatrjevanju naročnika, samovoljno posegel v vzorec zavarovanja za resnost ponudbe, s tem pa kršil jasno določbo naročnika o nedopustnem spreminjanju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Ker vlagateljeva ponudba ne izpolnjuje zahtev naročnika glede zavarovanja za resnost ponudbe, je bila skladno s točko 23 Poglavja 1 v dokumentu *Navodila ponudniku za izdelavo ponudbe* označena za nedopustno. Dalje naročnik, ob sklicevanju na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-121/2018, zatrjuje, da je iz naročnikove zahteve po »skladnosti« zavarovanja za resnost ponudbe z vzorcem garancije iz Poglavja 5 jasno razvidno, da je naročnik zahteval, da je vsebina predloženega zavarovanja enaka vsebini iz vzorca zavarovanja in da sta na tak način navodila naročnika razumela tudi ostala ponudnika.

Ponudniki so morali, da bi zagotovili skladnost zavarovanja za resnost ponudbe, vanj vpisati tiste podatke, ki jih vzorec zahteva, v ostale postavke vzorca pa niso smeli posegati. Naročnik se v dokaz jasnosti določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila sklicuje na izjasnitev izbranega ponudnika, v kateri slednji navaja, da je bila zahteva glede skladnosti garancije z vzorcem jasna in da je ni mogoče razlagati drugače, kot je zapisana. Čeprav se naročnik strinja z odločitvijo Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-215/2019, iz katere izhaja, da je potrebno preučiti, ali je predloženo zavarovanje po vsebini ustrezno, poudarja, da zavarovanje za resnost ponudbe, ki ga je v ponudbi predložil vlagatelj, po vsebini ni ustrezno zaradi manjkajočega pristavka glede pooblastila, danega banki. Da tega pristavka v predloženem zavarovanju ni bilo, potrjuje tudi izjava Zavarovalnice Sava, d. d., ki šele v dopisu z dne 18. 1. 2024 navaja, da ima z banko sklenjeno pogodbeno razmerje, na podlagi katerega je pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu na SWIFT naslov banke iz naslova unovčenja garancij in posredovanja teh sporočil zavarovalnici. Pomanjkljivosti predloženega zavarovanja zaradi manjkajočega pristavka oz. premalo skrbnega ravnanja vlagatelja oz. njegove zavarovalnice z navedeno izjavo ni mogoče sanirati, s predloženo izjavo pa vlagatelj, po mnenju naročnika, neposredno priznava dejstvo, da garancija za resnost ponudbe ni bila predložena skladno z navodili naročnika, saj v nasprotnem primeru izjava zavarovalnice ne bi bila potrebna. Naročnik dalje pojasnjuje, da je dolžan lastno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila razlagati in upoštevati na način, kot je bila zapisana in da je pri pregledu ponudb tako tudi ravnal. Naročnik se ne strinja z navedbo vlagatelja, da ni sporno, da je zavarovalnica, ki nima svojega lastnega SWIFT naslova, navedla SWIFT naslov banke, ki jo je predhodno pooblastila za sprejem avtentificiranega sporočila. Meni, da je navedba poponoma neresnična, saj je sporno prav dejstvo, da Zavarovalnica Sava, d. d., v zavarovanju za resnost ponudbe, ki ga je v ponudbi predložil vlagatelj, spornega pristavka ni potrdila (ampak je to storila prepozno, v izjavi z dne 18. 1. 2024). Opozarja tudi, da obstoj pooblastilnega razmerja ni bil nikjer javno objavljen, niti se v ponudbi nanj vlagatelj ni skliceval. Vlagatelj z navedbami, da ni realno pričakovati, da bo zavarovalnica navedla lažen SWIFT naslov, navaja, da bi moral naročnik ugibati, da pooblastilno razmerje v konkretnem primeru, kljub odsotnosti spornega pristavka glede pooblastila, vseeno obstaja. Za neresnične naročnik ocenjuje navedbe vlagatelja, da garant lahko navede SWIFT banke izključno takrat, kadar je banko predhodno pooblastil za sprejem avtentificiranega sporočila, sicer pa ne. SWIFT naslov banke je namreč javno objavljen in poznan vsem, ki so izvajali transakcije iz ali na račune te banke. SWIFT naslov banke tako lahko vsakdo vpiše, pa to ne pomeni, da je ta banka pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu – v konkretnem primeru tako na podlagi vpisa SWIFT naslova banke v zavarovanju za resnost ponudbe ni mogoče predpostavljati, da je ta banka, kot zatrjuje vlagatelj, zaradi vpisa SWIFT naslova banke v garanciji s strani garanta pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu. Naročnik se ne strinja, da sporni pristavek predstavlja zgolj enostransko izjavo garanta, ki na unovčenje in način predložitve garancije nima nikakršnega vpliva, in navaja, da vlagatelj s temi navedbami priznava, da predložena garancija ni skladna z izrecno zahtevo naročnika. Naročnik zatrjuje še, da je za unovčitev zavarovanja za resnost ponudbe izjemnega pomena, da je banka pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu. Naročnik poudarja, da iz nobenega dela sporne garancije, še najmanj pa zgolj iz navedbe SWIFT naslova banke, niti v najmanjši meri ne izhaja, da je banka s strani garanta pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu. Ponudba vlagatelja v obravnavanem delu evidentno ni skladna z vsebino vzorca zavarovanja za resnost ponudbe. Ker take pomanjkljivosti glede na prakso Državne revizijske komisije ni dopustno odpravljati, je naročnik ravnal pravilno, ko je ponudbo vlagatelja kot nedopustno zavrnil. Naročnik iz previdnosti dodaja, da tudi v primeru, da ne bi šlo za pomanjkljivosti zavarovanja za resnost ponudbe, poziv na odpravo sporne pomanjkljivosti v nobenem primeru ne bi bil mogoč, saj na podlagi predložene garancije nikakor ni mogoče objektivno preveriti, ali je bila banka s strani garanta pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu. Opozarja tudi, da skladno s prakso Državne revizijske komisije pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravljanju ponudb ni naročnikova dolžnost, pač pa možnost, za katero se lahko odloči. V zvezi z očitkom vlagatelja, da vzorec garancije za resnost ponudbe

ni skladen s pravili EPGP, naročnik opozarja na stališče Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-121/2018 glede upoštevanja določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in okoliščino, da bi moral vlagatelj svoj pomislek izraziti pravočasno, v zahtevku za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Izpostavlja, da je v navedeni odločitvi Državna revizijska komisija opozorila tudi, da je v postopku pravnega varstva mogoče presoјati le, ali je vlagatelj predložil zavarovanje za resnost ponudbe v skladu z naročnikovimi zahtevami, ne pa tudi, ali so te ustrezne oz. skladne s poslovnimi praksami posameznih bank pri unovčevanju bančnih garancij. Naročnik v zaključku navaja še, da načela transparentnosti javnega naročanja ni kršil, saj je na Portalu javnih naročil objavil jasno in nedvoumno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev pa je tudi v celoti obrazložil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 12. 2. 2024 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 14. 2. 2024 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo. Vztraja pri očitkih iz zahtevka za revizijo ter odgovarja na naročnikove navedbe. Poudarja, da vzorca finančnega zavarovanja, v nasprotju z zatrjevanjem naročnika, ni v ničemer spreminjal ali dopolnjeval, pač pa je le navodila za izpolnjevanje vzorca razumel drugače. Poudarja, da iz odločitve Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-121/2018, na katero se sklicuje naročnik, jasno izhaja, da je potrebno pogoje samega zavarovanja ločiti od navodil za izpolnjevanje. Predložena garancija se vsebinsko ujema z vzorcem zavarovanja, brez spornega pristavka pa naročniku ne daje v ničemer manjše varnosti oz. zmožnosti unovčenja. Državna revizijska komisija je v zadevi št. 018-215/2019 ustreznost predloženega zavarovanja presoјala po vsebini, kljub določbi, da dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni dovoljeno spreminjati ali dopoljevati. Vlagatelj navaja, da odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-121/2018 sicer s konkretno zadevo ni primerljiva. V citirani odločitvi je ponudnik predložil garancijo, ki ni omogočala vseh zahtevanih načinov unovčitve in kot taka po vsebini res ni bila skladna z zahtevami naročnika, ponudnik pa je dejansko spreminjal pogoje zavarovanja. V konkretnem primeru temu ni tako, ugotovljena formalna neskladnost garancije z vzorcem pa ne vpliva na njeno unovčitev. Vlagatelj zatrjuje, da naročnik navedb o ugibanju glede obstoja pooblastilnega razmerja dodatno ni obrazložil, niti se ni opredelil do njegovih navedb, da izjava garanta predstavlja enostransko izjavo, ki na unovčenje in način njene predložitve nima nikakršnega vpliva. Za unovčenje sta relevantna izključno navedba pravnega SWIFT naslova in dejanski obstoj pooblastilnega razmerja med banko in garantom, na to pa dodatna izjava garanta na garanciji za resnost ponudbe nima nobenega vpliva. Vlagatelj zaključuje, da z izjavo banke z dne 18. 1. 2024 ne želi v ničemer sanirati predložene garancije, pač pa z njo izkazuje obstoj pooblastilnega razmerja med garantom in banko, ki je obstajal že v času podaje garancije za resnost ponudbe in ki ima dejanski vpliv na zmožnost unovčenja garancije.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal skladno z določbami ZJN-3 in lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je vlagateljevo ponudbo izločil iz postopka oddaje javnega naročila, z utemeljivijo, da v predloženi bančni garanciji za resnost ponudbe vlagatelj garanta ni zapisal pristavka, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu.

Ravnanje naročnika je treba presoјati z vidika drugega odstavka 93. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik določi pogoje in načine zavarovanja resnosti ponudbe, dobro izvedbo posla ali odpravo napak v garancijski dobi. Zahteve glede finančnih zavarovanj mora naročnik opredeliti v

dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ZJN-3 pa od njega zahteva, da pogoje in načine zavarovanja določi na način, ki je sorazmeren s predmetom javnega naročila. Kadar naročnik določi pogoje in zahteve za predložitev finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, mora upoštevati pravila iz Uredbe o finančnih zavarovanjih pri javnem naročanju (Uradni list RS, št. 27/2016; v nadaljevanju: Uredba), ki je bila izdana na podlagi tretjega odstavka 93. člena ZJN-3. Uredba določa, v katerih primerih so posamezne vrste finančnih zavarovanj obvezne oziroma dopustne, kateri finančni instrumenti so primerni za te vrste finančnih zavarovanj, v kakšni višini in trajanju ter druge zahteve glede zavarovanj tveganj pri javnem naročanju, ki jih morajo upoštevati naročniki.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-149/2016, 018-196/2017, 018-087/2018, 018-121/2018 in 018-215/2019, na katere se v predmetnem postopku pravnega varstva sklicuje tudi naročnik), je v skladu s tretjim odstavkom 88. člena ZJN-3 namen zavarovanja za resnost ponudbe ta, da naročnik (v primeru, kadar zahteva njegovo predložitev) unovči zavarovanje, če ponudnik umakne svojo ponudbo po preteku roka za predložitev ponudb. Iz določbe tretjega odstavka 88. člena ZJN-3 izhaja, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja poseben del ponudbe, ki se ne nanaša na izkazovanje ponudnikove ustreznosti oz. usposobljenosti za izvedbo naročila in ki tudi ni povezan s tehničnimi specifikacijami ponudbe, ceno ali drugimi elementi, ki vplivajo na razvrstitev ponudb, je pa tesno povezan s samo ponudbo in je namenjen resnosti izkazovanja ponudbene volje. Naročniku prejeta zavarovanje za resnost ponudbe zagotavlja, da po razkritju ponudbenih cen in ostalih elementov meril na javnem odpiranju ponudb ne pride do dogovarjanj med ponudniki oz. do takšnih ravnanj, ko bi najugodnejši ponudniki umaknili svoje ponudbe v korist manj ugodnemu (dražjemu) ponudniku oz. ko z naročnikom ne bi več hoteli sodelovati v postopku pregledovanja in ocenjevanja ponudb.

Kot je Državna revizijska komisija prav tako že večkrat pojasnila, je treba glede na jasen namen in vlogo zavarovanja za resnost ponudbe zavzeti stališče, da gre za tisti del ponudbe, katerega pomanjkljivosti, ki vplivajo na zmožnost unovčenja garancije v obsegu, kot ga je zahteval naročnik, praviloma ni mogoče odpravljati s spreminjanjem ali dopolnjevanjem neustreznega zavarovanja ali s predložitvijo manjkajočega zavarovanja. V nasprotnem primeru bi bili namreč naročniki izpostavljeni zlorabam, saj bi ponudniki lahko namenoma predložili neustrezno zavarovanje za resnost ponudbe ali pa ga sploh ne bi predložili, pričakujoč, da bodo napake lahko odpravljali kasneje, če jim bo to glede na podatke, pridobljene na javnem odpiranju ponudb, sploh še v interesu. Naročniki bi bili v tem primeru odvisni od volje ponudnikov, zavarovanje za resnost ponudbe pa bi v celoti izgubilo svoj namen. Zato je treba ugotoviti, da zavarovanje za resnost ponudbe predstavlja tisti element, ki mora biti v vsakem primeru predložen ob sami oddaji ponudbe in v taki vsebini, kot je zahteval naročnik v razpisni dokumentaciji, morebitnih napak pa ni dopustno odpravljati naknadno, temveč predstavljajo podlago za izločitev ponudbe. Ponudnik, ki ne predloži zahtevanega zavarovanja za resnost ponudbe ali ga predloži v neustrezni vsebini, predloži ponudbo, ki ni skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, zaradi česar mu naročnik posledično ne sme oddati javnega naročila (prim. točko a prvega odstavka 89. člena ZJN-3).

Naročnik je v predmetnem postopku javnega naročila zahteve glede predložitve finančnega zavarovanja za resnost ponudbe določil v 16. točki Navodil ponudniku za izdelavo ponudbe (Garancija za resnost ponudbe), v kateri je določil:

»16.1 Ponudnik predloži kot sestavni del ponudbe Garancijo za resnost ponudbe v znesku 103.000,00 EUR.

16.2 Garancija za resnost ponudbe mora biti izdana od:

- (a) banke v državi naročnika ali
- (b) zavarovalnice v državi naročnika.

Vsebina garancije mora biti skladna z vzorcem, kot je podan v poglavju 5 predmetne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V primeru, da je garancija podpisana digitalno in ne lastnoročno, mora biti digitalni podpis varen elektronski podpis, overjen s kvalificiranim potrdilom.

Garancija za resnost ponudbe mora biti v veljavi do vključno dne 15. 3. 2024.

Za garancijo veljajo Enotna pravila za garancije na poziv (EPGP) revizija iz leta 2010, izdana pri MTZ pod št. 758.

16.3 Garancija za resnost ponudbe je unovčljiva:

- (a) če ponudnik umakne ponudbo v času njene veljavnosti, navedene v ponudbi; ali
- (b) če ponudnik, ki ga je naročnik v času veljavnosti ponudbe obvestil o sprejetju njegove ponudbe:

- ne posreduje podpisane pogodbe, v roku 8 dni od prejema pogodbe ali
- ne posreduje podatkov o lastništvu, zahtevanih v šestem odstavku 14. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, 158/20, 3/22 – ZDeb in 16/23 – ZZPri), v roku 8 dni od prejema pogodbe ali
- ne predloži garancije za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v roku, kot je določen v podčlenu 29.1 Navodil ponudniku.«

V Poglavju 5 je naročnik pripravil vzorec garancije za resnost ponudbe, v katerem je v rubriki »Oblika predložitve« določil:

»v papirni obliki s priporočeno pošto ali katerokoli obliko hitre pošte ali v elektronski obliki z avtentificiranim SWIFT sporočilom po SWIFT sistemu na naslov _____ (Navede se SWIFT naslova garanta. Če garant nima aktivnega SWIFT naslova, navede SWIFT naslov banke, ki jo je predhodno pooblastil za sprejem avtentificiranega sporočila. V tem primeru za navedbo SWIFT naslova še navede: "Banka prejemnica SWIFTa je pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu.")«

Iz citiranih določil Navodil ponudniku za izdelavo ponudbe je razvidno, da je naročnik od ponudnikov zahteval predložitev garancije za resnost ponudbe v višini 103.000,00 EUR, pri čemer je določil, da mora biti garancija izdana bodisi od banke bodisi od zavarovalnice. Naročnik je dalje določil, da mora biti vsebina garancije skladna z vzorcem iz Poglavja 5. Slednji kot obliko predložitve predvideva dva načina predložitve zavarovanja: v papirni obliki s priporočeno pošto ali katerokoli obliko hitre pošte ali v elektronski obliki z avtentificiranim SWIFT sporočilom po SWIFT sistemu. Da bi naročnik lahko bančno garancijo unovčeval (tudi) v elektronski obliki z avtentificiranim SWIFT sporočilom po SWIFT sistemu, je v vzorcu garancije zahteval navedbo SWIFT naslova garanta. V primeru, če garant nima aktivnega SWIFT naslova, je naročnik zahteval, da garant predhodno pooblasti banko za sprejem avtentificiranega sporočila in da v garancijo vpiše SWIFT naslov pooblaščenice banke, ob tem pa dodatno navede še, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu.

Po vpogledu v ponudbo vlagatelja Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v ponudbi predložil zavarovanje za resnost ponudbe, ki ga je izdal garant Zavarovalnica Sava, d. d. Kot je

razvidno iz predloženega zavarovanja, je garant v rubriko »Oblika predložitve« kot elektronski naslov za posredovanje avtenticiranega SWIFT sporočila vpisal SWIFT naslov banke, ni pa dodal še pristavka iz vzorca garancije, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu. Med strankama v predmetnem postopku pravnega varstva navedena dejstva niso sporna, sporno pa je vprašanje, ali odsotnost pristavka, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu, predstavlja upravičeno podlago za izločitev vlagateljeve ponudbe.

Glede na dejstvo, da je naročnik v 16. točki Navodil ponudniku za izdelavo ponudbe določil, da mora biti predloženo zavarovanje enako vzorcu iz Poglavja 5, ter da je v vzorcu zavarovanja določil, da mora garant v primeru, če nima lastnega aktivnega SWIFT naslova, v zavarovanje vključiti izjavo, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu, v vlagateljevem zavarovanju za resnost ponudbe pa takega izrecnega pristavka garanta ni, je treba ugotoviti, da zavarovanje za resnost ponudbe, ki ga je predložil vlagatelj, ni v celoti identično z vzorcem zavarovanja iz razpisne dokumentacije. Vendar pa navedena ugotovitev še ne zadostuje za presojo zakonitosti izločitve vlagateljeve ponudbe - v predmetnem postopku pravnega varstva je treba še ugotoviti, ali gre za takšno odstopanje od zahtev naročnika, ki vpliva na zmožnost unovčenja garancije v obsegu in na način, kot ga je zahteval naročnik.

Kot namreč izhaja iz zgornjih pojasnil Državne revizijske komisije, vsakršno odstopanje od formalnih zahtev naročnika glede predložitve bančne garancije za resnost ponudbe še ne predstavlja takšne napake, ki bi terjala izločitev ponudbe; odstopanje mora biti takšno, da povzroči, da naročnik predloženega zavarovanja ne more unovčiti točno v takšni višini in iz točno takšnih razlogov ter na točno takšne načine, kot je to zahteval v dokumentaciji v zvezi z oddajo naročila. To izhaja tudi iz odločitve št. 018-215/2019-17, v kateri je Državna revizijska komisija zavzela stališče, da je treba zahtevo po skladnosti predloženega zavarovanja z vzorcem iz razpisne dokumentacije razlagati na način, da mora predloženo finančno zavarovanje za resnost ponudbe obsegati takšne pogoje zavarovanja, kot jih vsebujejo posamezne postavke priloženega vzorca. To pomeni, da je treba tudi v primeru, če vsebina predloženega zavarovanja za resnost ponudbe ni dobesedni prepis iz vzorca garancije v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, preveriti, ali je predloženo zavarovanje ustrezno po vsebini. Podobno stališče izhaja tudi iz odločitve št. 018-311/2013-15, v kateri je Državna revizijska komisija zapisala, da je treba zahtevo naročnika po skladnosti z vzorcem iz razpisne dokumentacije razumeti na funkcionalen način, torej kot zahtevo, da ima predloženo zavarovanje za resnost ponudbe take lastnosti oziroma značilnosti, kot so določene oziroma se pričakujejo v njenem vzorcu, ne pa v smislu formalnega (besednega) popolnega ujemanja besedila, če to besedilo v kontekstu, v katerem je zapisano, nima posebnega pomena.

V zvezi z vprašanjem, ali odsotnost izrecnega pristavka glede pooblaščenosti banke v zavarovanju za resnost ponudbe, ki ga je v predmetnem postopku oddaje javnega naročila predložil vlagatelj, pomeni takšno neskladnost z besedilom vzorca zavarovanja, ki bi lahko pomenilo vsebinski odstop od pogojev zavarovanja, je treba najprej ugotoviti, da je naročnik v vzorcu zavarovanja, kot je bilo zgoraj že citirano, določil, da mora garant v primeru, če nima aktivnega SWIFT naslova, navesti SWIFT naslov banke, ki jo je *predhodno* pooblastil za sprejem avtenticiranega sporočila. Iz navodil naročnika torej izhaja, da navedba drugega SWIFT naslova na zavarovanju (če garant nima lastnega) predpostavlja predhodno pooblastitev imetnika naslova za sprejem sporočila. Ponudniki so bili glede na naročnikove zahteve dolžni zagotoviti, da bo garant, ki nima lastnega SWIFT naslova, na zavarovanju za resnost ponudbe ne samo navedel SWIFT naslov pooblaščenice banke, preko katerega bo lahko naročnik unovčeval zavarovanje, temveč da bo to banko predhodno, torej že pred izdajo zavarovanja, pooblastil za sprejem avtenticiranega sporočila. To pomeni, da v tem primeru že navedba SWIFT naslova banke predpostavlja obstoj pooblastilnega razmerja. Z naročnikom se zato (upoštevajoč njegova lastna

navodila) ni mogoče strinjati, da zgolj navedba SWIFT naslova še ne pomeni obstoja pooblastilnega razmerja med garantom in banko in da lahko ob odsotnosti izrecnega pristavka zgolj ugiba o tem, ali le-to res obstaja. Nasprotno, strinjati se je treba z vlagateljem, da že navedba SWIFT naslova predpostavlja obstoj pooblastilnega razmerja med garantom in banko, saj ga je bil garant glede na zahteve naročnika dolžan vzpostaviti že pred izdajo zavarovanja oz. navedbo SWIFT naslova na zavarovanju. Izrecni pristavek, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu, je torej mogoče razumeti tudi le kot dodatno izjavo, ki pa ne more vplivati na dejstvo, da mora v skladu z navodili garant pred navedbo SWIFT naslova predhodno že pooblastiti banko, saj sicer SWIFT naslova drugega subjekta sploh ne bi smel navesti.

Naročnik v odločitvi, s katero je zavrnil zahtevek za revizijo, sicer zatrjuje, da so SWIFT naslovi bank javno objavljeni in da bi zato lahko garant navedel SWIFT naslov tudi brez predhodne pooblastitve. Navedeno sicer drži, a takšno ravnanje ne bi bilo skladno z njegovimi navodili, da je treba pred vpisom SWIFT naslova pooblastiti banko za sprejem avtentificiranega sporočila. Garant bi v primeru, če bi SWIFT naslov banke zgolj prepisal iz javno objavljenih podatkov, ne da bi jo predhodno pooblastil za sprejem sporočil, kršil navodila naročnika, zato bi bil v tem primeru tudi morebiten izrecen pristavek brezpredmeten. Če bi garant s kršitvijo naročnikovih pravil vpisal SWIFT naslov banke brez predhodne pooblastitve, bi lahko na enak način podal tudi izrecni pristavek, ne da bi bilo pooblastilno razmerje predhodno že vzpostavljeno. V tem primeru torej tudi izrecni pristavek glede pooblastitve naročniku ne bi dal nobene večje varnosti oz. dodatnega zagotovila. Strinjati se je treba z vlagateljem, da bi moral naročnik v primeru, če bi se želel nedvoumno prepričati o obstoju pooblastilnega razmerja, zahtevati izjavo banke, imetnice SWIFT naslova, da je pooblaščen za sprejem avtentificiranega sporočila, česar pa v predmetnem postopku oddaje javnega naročila ni storil.

Glede na navedeno je tako treba ugotoviti, da je navodila naročnika glede zavarovanja za resnost ponudbe mogoče razumeti tudi na način, da je naročnik pravzaprav dvakrat zahteval izkazovanje istega dejstva: prvič z navedbo SWIFT naslova, ki ga je garant lahko navedel le ob predhodni pooblastitvi imetnika naslova, drugič pa še z izrecnim pristavkom, da je banka prejemnica SWIFTa pooblaščen za sprejem sporočila po SWIFT sistemu. Če je namreč naročnik določil, da garant vpiše SWIFT naslov banke, potem ko jo je moral predhodno že pooblastiti za sprejem avtentificiranega sporočila, potem je izrecni dodatni pristavek lahko le potrditev dejstva, ki implicitno že izhaja že iz same navedbe SWIFT naslova. Odsotnost pristavka zato ne more pomeniti take neskladnosti z vzorcem zavarovanja iz Poglavlja 5, ki bi predstavljala vsebinsko napako, zaradi katere zavarovanje ne bi imelo točno takih lastnosti, kot jih je zahteval naročnik. Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da zavarovanje za resnost ponudbe, ki ga je v svoji ponudbi predložil vlagatelj, nima takih pomanjkljivosti, ki bi utemeljevale izločitev njegove ponudbe iz postopka oddaje javnega naročila: vlagatelj je garant, ki nima lastnega SWIFT naslova, je navedel SWIFT naslov pooblaščenice banke, iz česar izhaja implicitna predhodna pooblastitev, tak način predložitve zavarovanja pa je, upoštevajoč navodila naročnika, eden izmed možnih načinov. Na podlagi navedenega niti ni mogoče govoriti o napaki oz. pomanjkljivosti v vlagateljevi ponudbi.

Sicer pa je treba v predmetnem postopku pravnega varstva ugotoviti, da naročnik niti ne zatrjuje, da vlagateljevo zavarovanje za resnost ponudbe ni unovčljivo preko SWIFT naslova, ki je naveden na zavarovanju. Naročnik se namreč sklicuje le na formalno neskladnost med vzorcem zavarovanja in predloženim zavarovanjem ter ob tem opozarja na svojo negotovost glede možnosti unovčitve zavarovanja, iz česar je mogoče sklepati, da zatrjuje zgolj hipotetično nezmožnost unovčitve zavarovanja po SWIFT sistemu. Takšno hipotetično nezmožnost unovčitve pa bi bilo mogoče zatrjevati tudi v primeru, če bi garant izrecno izjavo o pooblastitvi vključil v predloženo zavarovanje, saj bi tudi v tem primeru, kot je bilo že pojasnjeno, lahko zgolj

ugibali, ali je izrecna izjava garanta verodostojna. Če namreč predpostavimo, da bi lahko garant navedel SWIFT naslov iz javno objavljenih podatkov, ne da bi pred tem banko pooblastil za sprejem sporočila, s čimer bi kršil zahteve naročnika in dejansko ne bi zagotovil možnosti unovčitve zavarovanja preko SWIFT sistema, potem lahko predpostavimo tudi, da bi lahko garant podal izrecno izjavo o pooblastilnem razmerju, ne da bi to dejansko obstajalo.

Da v tem konkretnem primeru do takšne hipotetične situacije ni prišlo, pa je razvidno iz izjave vlagateljevega garanta, Zavarovalnice Sava, d. d., z dne 18. 1. 2024, ki jo je vlagatelj predložil k zahtevku za revizijo. V njej garant potrjuje, da ima sklenjeno pogodbeno razmerje z banko, katere SWIFT naslov je navedel v zavarovanju, na podlagi katerega je banka pooblaščen za sprejem sporočil po SWIFT sistemu iz naslova unovčevanja garancij in posredovanje teh sporočil garantu. Na podlagi te pogodbe banka dovoljuje garantu, da v besedilih garancije kot obliko in/ali kraj predložitve uporabi SWIFT naslov banke za sporočila, ki se prenašajo po SWIFT sistemu. Navedeno pomeni, da je naročnik v trenutku prejema vlagateljeve ponudbe imel v rokah zavarovanje za resnost ponudbe, ki bi ga lahko unovčil tako v papirni obliki s priporočeno pošto ali katerokoli obliko hitre pošte ali v elektronski obliki z avtentificiranim SWIFT sporočilom po SWIFT sistemu, on sam pa bi bil tisti, ki bi lahko izbral med različnimi zahtevanimi načini unovčevanja. Vlagatelj je torej zagotovil, da bi lahko naročnik zavarovanje za resnost ponudbe unovčil na kateregakoli izmed zahtevanih načinov, tudi preko SWIFT sistema, ne da bi zavarovanje potrebovalo kakršnokoli naknadno pojasnitev ali dopolnitev, zato ni jasno, do kakšnih zlorab bi lahko v tem konkretnem primeru prišlo. To je tudi bistvena razlika v primerjavi z odločitvijo Državne revizijske komisije št. 018-121/2018-4, na katero se sklicuje naročnik, saj je takratni ponudnik predložil zavarovanje, ki SWIFT naslova (kljub izrecni zahtevi takratnega naročnika) sploh ni imelo navedenega in tako upravičencu ni omogočalo, da bi ga unovčil preko SWIFT sistema.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je vlagatelj uspel izkazati, da naročnik ni ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je njegovo ponudbo izločil iz postopka, je na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« z dne 12. 1. 2024.

Z razveljavitvijo odločitve o oddaji naročila se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila, sprejme eno od odločitev, ki jih omogoča ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo postopek oddaje javnega naročila nadaljeval s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v opredelitvi do navedb naročnika zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem., v nadaljevanju: OT) priznala naslednje potrebne in opredeljeno navedene stroške:

- strošek plačane takse za zahtevek za revizijo v višini 25.000,00 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 6.588,00 EUR in
- materialne stroške v višini 100 točk (tretji odstavek 11. člena OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala v zahtevku za revizijo priglašениh stroškov za posvet s stranko (200 točk) in stroškov za pregled listin in dokumentacije (200 točk) ter s povezanih materialnih stroškov in stroška DDV, saj gre za stroške za storitve, ki so že zajeti v strošku odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo (posvet s stranko, pregled dokumentacije; peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Prav tako mu ni priznala priglašенega stroška za sestavo opredelitve do navedb naročnika ter s tem povezanih materialnih stroškov in stroška DDV, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v tej vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 31.661,20 EUR, ki mu jih mora naročnik povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.